

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43CoCsp/38/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6621203131
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Blaha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6621203131.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Blahu, členiek senátu JUDr. Márie Jamriškovej, PhD. a Mgr. Miriam Kamenskej v právnej veci žalobcu Stredoslovenská energetika, a. s., so sídlom Pri Rajčianke 8591/4B, 010 47 Žilina, IČO: 51 865 467, zast. Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739 proti žalovanému Z. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. R. XXXX/XX, XXX XX Y. o zaplatenie 260,94 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu Okresného súdu Lučenec sp. zn. 13Csp/65/2021-65 zo dňa 12. augusta 2021 takto

rozhodol:

- I. Odvolanie odmieta.
- II. Žalovanému nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozhodnutím - platobným rozkazom uložil okresný súd žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 260,94 Eur a úrok z omeškania 5% ročne zo sumy 31,20 Eur od 11.09.2018 do zaplatenia, 5% ročne zo sumy 126,54 Eur od 26.03.2019 do zaplatenia, 5% ročne zo sumy 38,40 Eur od 05.07.2019 do zaplatenia, 5% ročne zo sumy 64,80 Eur od 17.10.2019 do zaplatenia alebo v tej istej lehote podať odpor s vecným. V druhej výrokovej vete zaviazal žalovaného nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 16,50 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 77,88 Eur na účet právneho zástupcu žalobcu.

2. Voči uvedenému rozhodnutiu okresného súdu podal včas odvolanie žalobca v časti výroku o trovách konania z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že v napadnutom rozhodnutí okresný súd žalobcovi nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia, na ktorú má žalobca v zmysle Civilného sporového poriadku a Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „Vyhláška o odmenách“) nárok, keďže si uplatnil nárok na náhradu trov právneho zastúpenia za 3 úkony právnej služby (príprava a prevzatie zastúpenia, podanie žaloby a predžalobná výzva vrátane trov režijných paušálov), pričom z obsahu odvolania vyplýva, že napadnutým rozhodnutím mu boli priznané trovy právneho zastúpenia za 2 úkony právnej pomoci. Žalobca uviedol, že vykonal aj úkon právnej pomoci, a to Pokus o zmier pred podaním žaloby, pričom všetky uplatnené úkony boli nevyhnutne potrebné pre dosiahnutie úspechu vo veci. Odkázal na zmenu Vyhlášky o odmenách zo dňa 15.06.2019, a to na ust. § 13a ods. 1 písm. d), ktorá podľa dôvodovej správy má zabezpečiť, aby aj za tento úkon právnej pomoci v občianskom konaní bola advokátovi priznaná náhrada. V danom prípade nie je možné nepriznať náhradu advokáta odkazom na § 251 CSP, pretože toto ustanovenie neupravuje spornú problematiku na rozdiel od vyššie uvedenej Vyhlášky o odmenách a hoci CSP má ako zákon prednosť pred vyhláškou, vzhľadom na to, že túto otázku nerieši, je potrebné priznať žalobcovi aj náhradu za tento úkon. Ak by sa mala priznávať náhrada v zmysle § 251 CSP, t.j. od procesného okamihu začatia konania, od ktorého je možné hovoriť o trovách konania, potom by nebolo možné priznať ani trovy právneho zastúpenia za prípravu a prevzatie alebo podanie žalobného návrhu, pretože tieto úkony

boli vykonané pred začatím súdneho konania. Žalobca výslovne uviedol, že tento úkon právnej služby (predžalobná výzva) nie je možné kategorizovať ako náklad spojený s uplatnením pohľadávky podľa § 121 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“), pretože tento úkon je potrebné subsumovať pod trovy právneho zastúpenia poskytované po prevzatí zastúpenia advokátom a priamo súvisí s konaním na súde. Nie je možné vzhľadom na zmenu Vyhlášky o odmenách, aby si žalobca uplatnil túto pohľadávku za predžalobnú výzvu v rámci nákladov spojených s uplatnením pohľadávky. Odkázal v tejto súvislosti na rozhodnutie Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 9Csp/86/2019 zo dňa 02.02.2021, ako aj na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co/28/2021 zo dňa 29.04.2021.

3. V odvolaní žalobca ďalej uviedol, že žalobe bolo vyhovené v celom rozsahu a preto mu vznikol nárok na plnú náhradu trov konania voči žalovanému. Namietal, že okresný súd sa s tretím úkonom právnej služby vôbec nevysporiadal a neodôvodnil, prečo ho nepriznal a namietal tým porušenie práva žalobcu na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, keďže v tejto časti je napadnuté rozhodnutie nezrozumiteľné a nepreskúmateľné.

4. V odvolaní ďalej uviedol, že ak sa odvolací súd nestotožní s jeho argumentáciou v zmysle zásady iura novit curia (práva pozná súd), mohol by potom žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie sumy 38,94 Eur s DPH pozostávajúci z úkonu právnej služby (predžalobná výzva) a jedného režijného paušálu byť posúdený v zmysle § 121 ods. 3 OZ ako nárok na zaplatenie príslušenstva pohľadávky bez ohľadu na to, že žalobca tento nárok v žalobe špecifikoval ako nárok na náhradu trov konania.

5. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd platobný rozkaz v napadnutom rozsahu podľa § 388 CSP zmenil tak, že zaviazá žalovaného okrem iného aj na úhradu predžalobnej výzvy vo výške 25,90 Eur s DPH spolu s režijným paušalom 13,04 Eur s DPH alebo aby ho v napadnutej časti zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

6. Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

7. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal vec podľa § 379, § 380 ods. 1 a § 385 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (CSP) bez nariadenia pojednávania, pričom dospel k záveru, že odvolanie žalobcu proti napadnutému rozhodnutiu súdu prvej inštancie nie je prípustné.

8. Podľa § 265 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (CSP), ak je možné vo veci samej alebo o jej časti rozhodnúť na základe skutočností tvrdených žalobcom, o ktorých súd nemá pochybnosti, najmä ak tieto skutočnosti vyplývajú z listinných dôkazov, možno o žalobe rozhodnúť bez vyjadrenia žalovaného a bez nariadenia pojednávania aj platobným rozkazom, v ktorom sa žalovanému uloží, aby do 15 dní od doručenia zaplatil uplatnenú peňažnú pohľadávku alebo jej časť a nahradil trovy konania alebo aby v tej istej lehote podal odpor. Výrok o trovách konania sa na účely konania o platobnom rozkaze považuje za uznesenie.

9. Podľa § 355 ods. 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

10. Podľa § 357 písm. m) CSP odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania.

11. Podľa § 386 písm. c) CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

12. Odvolanie žalobcu smeruje z vyššie uvedených dôvodov proti druhému výroku platobného rozkazu vydaného súdom prvej inštancie v časti, v ktorej okresný súd zaviazal žalovaného, ako neúspešnú stranu, nahradiť žalobcovi, ako strane úspešnej, trovy konania vo výške 16,50 Eur predstavujúcich zaplatený súdny poplatok a trovy právneho zastúpenia vo výške 77,88 Eur. Z obsahu podaného odvolania vyplýva, že žalobca namietal výšku priznaných trov konania v časti náhrady trov právneho zastúpenia v sume 77,88 Eur, keď podľa obsahu odvolania žalobca si uplatnil nárok na náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia za 3 úkony právnej služby (za prípravu a prevzatie zastúpenia, za podanie žaloby a za predžalobnú výzvu). Žalobca v odvolaní tvrdil, že mu patrí náhrada trov právneho zastúpenia za právnu službu - podanie predžalobnej výzvy, ktorá mu

napadnutým rozhodnutím priznaná nebola. Z obsahu podaného odvolania vyplýva, že žalobca namietal výšku priznaných trov konania (tretí odsek, posledná veta na strane dva odvolania) v časti trov právneho zastúpenia, keď nebola priznaná výška v celom rozsahu ním uplatnených trov právneho zastúpenia.

13. Odvolací súd rozhoduje o odvolaní proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo veci samej vtedy, ak je odvolanie prípustné. Rozhodnutie, voči ktorému nie je prípustné odvolanie sa stane doručením strán sporu právoplatným a preto odvolací súd je v takom prípade povinný odvolanie odmietnuť.

14. Rozhodnutie o trovách konania v platobnom rozkaze zahŕňa v sebe obidve zložky rozhodovania o trovách konania, a to o tom, že úspešnému žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov konania a zároveň aj výrok o tom, v akej konkrétnej výške tento nárok vznikol. Znamená to, že pri rozhodovaní o náhrade trov konania v prípade vydania platobného rozkazu výrok o trovách konania obsahuje v sebe rozhodnutie o nároku, ako aj rozhodnutie o výške trov konania. Vzhľadom na rozhodnutie v prvej výrokovej vete napadnutého platobného rozkazu, kedy nároku žalobcu na zaplatenie istiny a úrokov z omeškania bolo vyhovené v celom rozsahu, žalobca bol v konaní úspešný a bol mu priznaný nárok na náhradu trov celého konania ako strane úspešnej v spore. Sporná ostala výška takto priznaného nároku na náhradu trov konania žalobcovi ako strane úspešnej, keď súd prvej inštancie priznal žalobcovi náhradu za 2 úkony právnej služby, hoci žalobca si uplatnil v návrhu náhradu trov právneho zastúpenia za 3 úkony právnej služby. Sporná preto ostala výška a nie samotný nárok žalobcu, ako strany úspešnej, na náhradu trov konania. Vzhľadom na vydanie platobného rozkazu, ktorým bolo vyhovené žalobcovi v celom rozsahu, potom nárok žalobcu na náhradu trov konania vyplýva z tohto procesného úspechu a súd prvej inštancie vo výroku platobného rozkazu rozhodol aj o výške trov konania, vrátane trov právneho zastúpenia.

15. V zmysle § 262 ods. 2 s použitím § 239 ods. 1 CSP v civilnom sporovom konaní rozhoduje o výške náhrady trov konania vyšší súdny úradník uznesením, voči ktorému rozhodnutie je prípustná sťažnosť, o ktorej rozhoduje s konečnou platnosťou súd prvej inštancie, a to rozhodnutím sudcu (§ 248 CSP).

16. Platná úprava Civilného sporového poriadku však nevylučuje, aby mohol platobný rozkaz vydať aj sudca, vrátane rozhodnutia o trovách konania. Pre účely posúdenia povahy výroku o trovách konania § 265 ods. 1, posledná veta CSP určuje, že výrok o trovách konania sa na účely konania o platobnom rozkaze považuje za uznesenie. Týmto ustanovením je vymedzené jednak rozhodovanie o trovách konania, pokiaľ ho vydá vyšší súdny úradník, t.j. prípustnosť sťažnosti voči takémuto rozhodnutiu a zároveň je tým vymedzená aj prípustnosť odvolania, ak vydá platobný rozkaz sudca, pričom prípustnosť je v takom prípade vymedzená ust. § 357 písm. m) CSP, podľa ktorého je odvolanie prípustné iba voči výroku, ktorým sa prizná, resp. neprizná nárok na náhradu trov konania, avšak ust. § 357 CSP neumožňuje podanie odvolania voči uzneseniu, ktorým je rozhodnuté o výške náhrady trov konania. Zmyslom uvedenej právnej úpravy je, aby o výške trov konania rozhodol v konečnom dôsledku súd prvej inštancie (vyšší súdny úradník a v prípade podania sťažnosti sudca súdu prvej inštancie), kedy už rozhodnutie sudcu nie je napadnuteľné odvolaním ako riadnym opravným prostriedkom pri rozhodovaní o výške trov konania.

17. Z nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 207/2019 zo dňa 26.09.2019 okrem iného vyplýva: „Platobný rozkaz je rozhodnutie vo veci samej, ktoré je vydané v skrátanom konaní, ktorého skutkovým základom sú len skutočnosti tvrdené žalobcom a preukázané ním predloženými listinnými dôkazmi... Pre tento typ rozhodnutia je charakteristické súčasné rozhodovanie o predmete konania, ako aj o trovách konania. Rozhodovanie o trovách konania pritom zahŕňa: - rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania, - rozhodnutie o výške náhrady trov konania... Ako bolo uvedené podľa § 357 písm. m) CSP je odvolanie prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania. Z § 357 písm. m) CSP však nevyplýva možnosť podať odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania. Dôsledkom absencie právomoci odvolacieho súdu rozhodovať o odvolaní proti uzneseniu súdu prvej inštancie, ktorým rozhodol o výške náhrady trov konania je neprípustnosť dovolania“. Aj z citovaného nálezu Ústavného súdu SR vyplýva, že proti rozhodnutiu o výške trov konania v platobnom rozkaze, odvolanie prípustné nie je. Pokiaľ teda žalobcovi bolo v celom rozsahu vyhovené o predmete konania, t. j. ním uplatneného nároku, bol mu priznaný aj nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, avšak v odlišnej výške ako si uplatnil žalobca v podanej žalobe. Proti rozhodnutiu o trovách konania v platobnom rozkaze, a to v časti výšky priznaných trov však odvolanie prípustné nie je, pretože proti takémuto rozhodnutiu ust. § 357 CSP odvolanie neprípúšťa. Nepriznanie náhrady trov konania v uplatnenej výške, a to za jeden úkon právnej pomoci nie je rozhodovaním o nároku na

náhradu trov, ktorý bol žalobcovi priznaný v celom rozsahu vzhľadom na jeho úspech v spore, ale je rozhodovaním o výške trov konania.

18. Ako už bolo uvedené, z obsahu odvolania jednoznačne vyplýva, že žalobca namietal výšku priznaných trov konania, pričom voči rozhodnutiu o výške trov konania odvolanie prípustné nie je v zmysle § 355 ods. 2 s použitím § 357 CSP. Odvolací súd preto napadnuté rozhodnutie z dôvodov uvedených v odvolaní vecne nepreskúmaval a odvolanie žalobcu podľa § 386 písm. c) CSP odmietol.

19. Nad rámec uvedeného k dôvodom odvolania však odvolací súd považuje za potrebné uviesť nasledovné. Pokiaľ žalobca namietal nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia, keď súd prvej inštancie neodôvodnil a nevysporiadal sa, prečo mu nepriznal náhradu trov konania za tretí úkon právnej služby, odvolací súd sa s takýmto dôvodom stotožniť nemohol. V danom prípade je nevyhnutné poukázať na to, že úprava platobného rozkazu v § 265 a nasl. je systematicky zaradená v tretej časti prvej hlavy CSP pod názvom „Skrátené konania a skrátené rozhodnutia“, kde v prvom oddiele v ust. § 265 je upravená osobitná forma rozhodovania súdu, a to platobný rozkaz, teda systematicky v časti „skrátené rozhodnutia“. Obsah platobného rozkazu, t.j. jeho obligatórne náležitosti sú uvedené v § 265 ods. 1 CSP, t.j. vydaný platobný rozkaz musí obsahovať označenie uloženej povinnosti zaplatať peňažnej pohľadávky alebo jej časti a rozhodnutie o nahradení trov konania a poučenie o možnosti podania odporu v lehote 15 dní od doručenia platobného rozkazu. Žiadne iné obsahové náležitosti, t.j. ani prípadné odôvodnenie špeciálna úprava § 265 CSP upravujúca platobný rozkaz neobsahuje. Odvolací súd preto neprihliadol na námietku žalobcu o nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozhodnutia.

20. Žalobca ďalej poukazoval na to, že ak neprihliadne odvolací súd na jeho argumentáciu, má posúdiť ním uplatnený nárok na zaplatať sumy 38,94 Eur s DPH pozostávajúcej z úkonu právnej služby - predžalobnej výzvy za uplatnenie nároku na zaplatať príslušenstva podľa § 121 ods. 3 OZ bez ohľadu, že žalobca si tento nárok špecifikoval v žalobe ako nárok na náhradu trov konania. Odvolací súd s takýmto postupom nemôže súhlasiť.

21. Samotný žalobca v podanom odvolaní uviedol, že nie je možné, aby si žalobca uplatnil spornú odmenu advokáta za predžalobnú výzvu v rámci nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, nakoľko sa jedná o trovy právneho zastúpenia poskytované po prevzatí zastúpenia advokátom. S takýmto záverom samotného žalobcu odvolací súd súhlasí. Na prvom mieste je potrebné zdôrazniť, že žalobca si uplatnil nárok súvisiaci s úkonom právnej služby za predžalobnú výzvu v rámci trov právneho zastúpenia. Náklady súvisiace s uplatnením pohľadávky podľa § 121 ods. 3 OZ (napr. obstaranie znaleckého posudku, cestovné alebo iné súvisiace s uplatnením pohľadávky) sú spravidla trovami vzniknutými s uplatnením pohľadávky. Tieto náklady majú povahu hmotnoprávneho nároku odlišného od trov konania (Števec, Dulak, Bajánková, Fečík, Sedlačko, Tomašovič a kol.: Občiansky zákonník I, Veľké komentáre, C.H. Beck, 2015, str. 771). Z uvedeného vyplýva, že uplatnenie pohľadávky ako príslušenstva v zmysle § 121 ods. 3 OZ, t.j. ako hmotnoprávneho nároku je nevyhnutné odlišovať od procesnoprávneho nároku na náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia v súdnom konaní. V danom prípade jednoznačne žalobca uplatnil tieto trovy ako trovy právneho zastúpenia, t.j. ako procesný nárok, o ktorom v štádiu podania žaloby ani len netvrdil, že majú povahu hmotnoprávneho nároku. V tejto súvislosti odkazuje odvolací súd na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.03.2019 sp. zn. 5Cdo/109/2018, z ktorého okrem iného vyplýva: „Preto do doby, pokiaľ nebolo o náhrade trov konania právoplatne rozhodnuté, nemožno hovoriť o existencii pohľadávky z titulu náhrady trov konania, a to ani v prípade, ak v spore už došlo k právoplatnému meritórnemu rozhodnutiu (k právoplatnému rozhodnutiu vo veci samej), avšak bez právoplatného rozhodnutia o náhrade trov konania.“ Odvolací súd poukazuje ďalej aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3Sžo/51/2016 zo dňa 23.11.2017, z ktorého okrem iného vyplýva: „Nárok na náhradu trov právneho zastúpenia a jeho uplatnenie je nárokom procesným, pretože má základ v procesnom práve. Až na základe právoplatného rozhodnutia o priznaní náhrady trov právneho zastúpenia možno hovoriť o hmotnoprávnom nároku a v súvislosti s tým o pohľadávke. Až takáto pohľadávka má majetkovú hodnotu“. Z citovaných rozhodnutí vyplýva, že nárok na náhradu trov právneho zastúpenia je procesnoprávnym nárokom tak, ako bol žalobcom aj uplatnený a na základe aj uvedenej judikatúry NS SR pohľadávka v súvislosti s trovami konania vzniká až na základe právoplatného rozhodnutia o priznaní náhrady trov a preto do tohto štádia nemá povahu hmotnoprávneho nároku a teda odvolací súd nemohol posúdiť tento nárok ako hmotnoprávny. Ani na túto časť odvolania žalobcu odvolací súd prihliadnuť nemohol.

22. Uvedené skutočnosti odvolací súd uviedol nad rámec odôvodnenia tohto rozhodnutia o odmietnutí podania, keďže v prípade, ak dospeje k záveru, že odvolanie prípustné nie je, odvolací súd nepreskúmava vo veci samej napadnuté rozhodnutie alebo zaoberá sa len tým, z akého dôvodu odvolanie prípustné nie je.

23. Napadnutý platobný rozkaz obsahuje poučenie o možnosti podať odvolanie proti výroku o náhrade trov konania. Nesprávne poučenie o možnosti podať odvolanie, v danom prípade aj voči výške trov konania, t.j. o prípustnosti opravného prostriedku voči rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné odvolanie, nezakladá procesnú legitímáciu na uplatnenie takéhoto procesného nároku na podanie uvedeného opravného prostriedku (napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Sžf/47/2010).

24. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že hoci bol žalovaný v odvolacom konaní úspešný, pretože mu v odvolacom konaní žiadne trov nevznikli, rozhodol, že mu nepriznáva nárok na nich náhradu.

25. Rozhodnutie odvolacieho senátu bolo prijaté v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).